

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010743
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010743.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, o odvolaniach okresného prokurátora vo Zvolene a poškodeného C. Y. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/54/2014 zo 07.05.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/54/2014 zo 07.05.2015.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný W.. C. V. sa podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby za skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 16.01.2014 v čase okolo 13.00 h vo Zvolene, okres Zvolen, na Ul. Jesenského 15, v kancelárii spoločnosti Technický a skúšobný ústav stavebný, n. o., Bratislava, Studená 3, pobočka Zvolen, Jesenského 15, fyzicky napadol C. Y., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho rukou strčil do pleca, v dôsledku čoho prepadol zozadu a chrbtom a hlavou narazil do nábytku kancelárie, následne ho uchopil rukami za odev v oblasti hrudníka, na čo mu C. Y. chytil ruky, aby sa vyslobodil a na to ho pravou rukou, päšťou udrel do hlavy, ľavej čelovej časti, následne ho obopol rukami okolo hrudníka a snažil sa ho zhodiť na zem a pri tomto C. Y. narážal do zariadenia kancelárie, kde v dôsledku zápasu bol prevážený dozadu a spadol na podlahu chrbtom aj hlavou spolu s ním, pretože ho držal za odev, po dopade ho príľahol telom a po jeho odstrčení C. Y. z kancelárie odišiel, čím C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. J., D. XXXX/X, spôsobil zranenia, a to viaceré povrchové poranenie hlavy, vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní, lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodené strany:

- C. Y., nar. XX.XX.XXXX v J. J., trvale bytom J. J., D. XXXX/X,
- Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom 851 01 Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436 a
- Sociálna poisťovňa so sídlom 813 63 Bratislava, ul. 29. augusta 8 a 10

s ich nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie poškodeného C. Y. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W.. C. V. oslobodený spod obžaloby za vyššie označený skutok a prečin, a to podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poškodené strany - C. Y., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. a Sociálna poisťovňa - boli s ich nárokmi na náhradu škody odkázané na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vo veci existujú dve protikladné alternatívy o priebehu konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným C. Y., a to alternatíva poškodeného C. Y. a alternatíva obžalovaného W.. C. V..

Podstata alternatívy poškodeného C. Y., ktorú predniesol počas trestného konania vedeného proti obžalovanému, je vyjadrená vo výroku obžaloby.

Podstata alternatívy obžalovaného, ktorú predniesol aj na svoju obhajobu v teraz prejednávanej veci, bola vyjadrená už v konaní OO PZ Zvolen ČVS:ORP-196/ZV-ZV-2014. Tu bolo začaté uznesením z 03.03.2014 trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť páchatel' (podľa tvrdenia obžalovaného C. Y.) tak, že dňa 16.01.2014 v čase okolo 13.00 h vo Zvolene, na Ul. Jesenského 15, v kancelárii spoločnosti Technický a skúšobný ústav stavebný, n.o., Bratislava, fyzicky napadol W.. C. V., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ako poškodený sedel na stoličke v kancelárii pri osobnom počítači, pristúpil k nemu so slovami, aby sa mu nestaral do regulácie kúrenia, pretože ak sa bude starať, tak potom sa bude starať on do neho, po otázke poškodeného ako sa bude starať odpovedal, že ešte uvidí, následne si položil na stôl dózy s jedlom, odstrčil tam položenú knihu prevádzky vozidla, začal do poškodeného strkať telom a povedal mu, aby si zložil okuliare, aby začal, bol frajer a že ho doláme, následne mu z boku fúkol vzduch do tváre, zložil mu z tváre okuliare a udrel ho pästou do tváre, z vrchu na neho zatlačil pravdepodobne rukami na plecيا a začal ho opakovane udierať do tela, týmto sa dostal poškodený na kolená a snažil sa ho chytiť za nohy a zhodiť na zem, čo sa mu nepodarilo a následne ho páchatel' prevalil chrbtom na podlahu, pravým kolonom mu znehybnil ľavú ruku, pravou rukou ho držal pod krkom a ľavou ho udieral do tváre, čím mu spôsobil zranenia podľa lekárskej správy v Nemocnici Zvolen, a.s., dňa 16.01.2014 o 14.11 hod. pohmoždenie tváre vľavo a pohmoždenie ľavého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali podľa lekárskej správy C.. S. W., práceneschopnosť v trvaní 18 dní.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na dôkazy, ktoré mali či už viac alebo menej potvrdzovať alternatívu poškodeného C. Y.. Išlo najmä o jeho trestné oznámenie z 30.01.2014; vyšetrovací pokus, pri ktorom poškodený názorne predviedol rozhodné fázy konfliktu s obžalovaným; lekárske správy o zranení poškodeného, výpoveď svedkyne W.. Y. D. (rozhodný priebeh konfliktu nevidela, resp. o ňom nevypovedala), znalecké dokazovanie znalcom v odbore zdravotníctva C.. E. S. W. (ako reálnu pre spôsobenie zranení poškodeného považuje ako alternatívu poškodeného, tak aj obžalovaného), psychologické posúdenie osoby poškodeného znalcom C.. V. L. (emotivita a afektivita sú intenzívne; môže sa u neho prejavovať impulzivita, či ojedinele výbušnosť a agresívne reakcie; v reprodukovanych opisoch poškodeného ide pravdepodobne o skutočne prežité udalosti, ich reprodukcia je výrazne subjektivisticky ladená v zmysle vlastného videnia udalostí a zohľadnenia utrpenej ujmy, preto sa nedá očakávať objektívna nestranná výpoveď o prežitých situáciách; a pod.).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obhajobu obžalovaného potvrdzuje viacero dôkazov. Ide predovšetkým o jeho trestné oznámenie na políciu dňa 16.01.2014; výpovede svedkov, ktorým obžalovaný priebeh konfliktu opísal ešte v kritický deň (W.. N. K., W.. K. J., T. T., I. V. - otec obžalovaného); výpovede svedkov - bývalých spolupracovníkov obžalovaného a poškodeného (E. P. a W.. E. Y.), ktorí obžalovaného, na rozdiel od poškodeného hodnotia priaznivejšie (obžalovaný bol kľudný, ústretový, rozvážny, naproti tomu poškodený nie vždy dodržiaval pravidlá a aj jeho povahové vlastnosti boli agresívnejšie navonok); psychologické hodnotenie obžalovaného zo strany znalkyne G.. C. T. (má tendenciu vyhýbať sa konfliktom, neboli zistené sklony k agresii alebo k impulzívnej agresii, ani tendencie skresľovať prežité, pričom je vysoko pravdepodobné, že jeho výpoveď je vierohodná); zistené zranenia u obžalovaného v zadovážených lekárske správkach, ako aj znalecké posúdenie Znaleckou lekárskou organizáciou s.r.o. (zranenia zodpovedajú údajom obžalovaného, pričom vo výpovedi C. Y. nie je popísaný mechanizmus, ktorý by vysvetľoval zranenia obžalovaného).

Pri vyhodnocovaní zadovážených dôkazov okresný súd uvádza, že nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, teda že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného C. Y. spôsobom uvedeným v obžalobe, ktorý bol právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd poukazuje najmä na: obhajobu obžalovaného, ktorý svoju vinu popiera; výpovede už vyššie citovaných svedkov, ktorí potvrdzujú, že im obžalovaný v rozhodujúci deň popísal priebeh konfliktu v súlade so svojou obhajobou; výpovede bývalých spolupracovníkov vyznievajúce viac v prospech obžalovaného a v neprospech poškodeného (E. P. a W.. E. Y.); nelogickosť výpovede svedkyne W.. Y. D. (okrem iného si nespomínala ako presne obžalovaný s poškodeným voči sebe stáli a či boli k sebe otočení); znalecké zistenia znalca C.. E. S. W. (okrem iného uviedol, že ak by u poškodeného išlo o zranenia pri útoku, čakal by závažnejšie zranenia vo forme opuchov alebo podliatin); kladné psychologické posúdenie obžalovaného, avšak sčasti diskutabilné psychologické posúdenie poškodeného; znalecké posúdenie zranení obžalovaného nie je vysvetliteľné tvrdeniami poškodeného, ktoré tento o priebehu konfliktu poskytol; obžalovaný podal trestné oznámenie na poškodeného v deň konfliktu, avšak poškodený až 30.01.2014 (zo strany odvolacieho súdu treba dodať, že poškodený k oznámeniu zo strany obžalovaného bol na políciu vypočúvaný už dňa 28.01.2014).

Prvostupňový súd napokon na záver odôvodnenia uzatvára: „V danom prípade s poukazom na vyššie uvedené, vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný svojím konaním spáchal trestnú činnosť spôsobom kladeným mu za vinu obžalobou. Po vyhodnotení všetkých týchto dôkazov, súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a to, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného C. Y. spôsobom uvedeným v obžalobe, ktorý bol právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a preto obžalovaného v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 03.11.2014 pod č. k. 2 Pv 130/14/6611-21 v celom rozsahu oslobodil“.

Nadväzujúc na oslobodzujúci výrok, boli potom poškodené strany s ich nárokmi na náhradu škody odkázané na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej lehote odvolanie ako okresný prokurátor vo Zvolene, tak aj poškodený C. Y., pričom obaja svoje odvolania aj písomne odôvodnili.

Okresný prokurátor navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie najmä preto, lebo: napadnuté rozhodnutie nekorešponduje so zabezpečenými dôkazmi a nie je možné na základe týchto dôkazov vysloviť, že sa skutok nestal (napr. lekárske správy a znalecké posudky, preukazujúce následky žalovaného konania); aj samotný obžalovaný priznal, že došlo ku konfliktu s poškodeným (mohlo dôjsť aj k nejakému zraneniu poškodeného), avšak obžalovaný nebol tým, kto úmyselne ako prvý napadol poškodeného; diametrálne odlišné tvrdenia poškodeného v porovnaní s obžalovaným (útočníkom bol obžalovaný); svedkyňa W.. Y. D. videla, ako obžalovaný s poškodeným stoja pri sebe, napomenula ich aby sa prestali napádať a po nejakom čase prišiel za ňou poškodený povedať, že ide k lekárovi; aj zo znaleckého dokazovania vyplýva, že zranenia utrpené poškodeným mohli byť spôsobené tak, ako to on uvádza; oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. nekorešponduje s dôkazmi, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Podstata písomného odvolania poškodeného C. Y., ktoré vypracoval jeho splnomocnenec („odvolanie čo do výroku o náhrade škody“) spočíva v argumentácii, že realite zodpovedá verzia poškodeného C. Y. (poukazuje napr. na lekárske správy a znalecké dokazovanie ohľadne zranení poškodeného a psychologické posúdenie poškodeného, ktoré u neho nezistilo sklony ani k patologickému klamstvu, ani ku konfabuláciám).

Poškodený potom navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený (tak, ako navrhuje aj obžaloba) a ak by krajský súd rozhodoval v merite, aby bola poškodenému priznaná uplatnená škoda.

K obom odvolaniam sa vyjadril podaním z 05.08.2015 prostredníctvom svojej obhajkyne aj obžalovaný. Argumentujúc v súlade s líniou obhajoby uplatňovanej v priebehu tejto veci, považuje napadnutý

rozsudok okresného súdu za správny a zákonu zodpovedajúci a odvolanie okresného prokurátora preto navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Odvolanie poškodeného navrhol zamietnuť ako podané osobou neoprávnenou v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. (poškodený môže napadnúť len výrok o náhrade škody, ktorý však môže mať oporu vždy len vo výroku o vine - v tomto prípade však ide o oslobodenie).

Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného C. Y. proti napadnutému rozsudku, krajský súd musel akceptovať námietku obhajoby. Hoci poškodený nazval svoje odvolanie ako odvolanie čo do výroku o náhrade škody, ono svojou argumentáciou smeruje vlastne proti výroku o vine (v tomto prípade o oslobodenie obžalovaného spod obžaloby), na čo však poškodený nie je oprávnený. Jeho odvolanie muselo byť preto zamietnuté ako podané osobou neoprávnenou podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že tento rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (porušenie ustanovenia Trestného zákona), keďže nemožno akceptovať právny názor prvostupňového súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný (to znamená oslobodzovací dôvod podľa § 285 písm. a) Tr. por.).

Ako z výpovedí obžalovaného W.. C. V. a poškodeného C. Y., tak aj zo zadovážených lekárskejších správ vyplýva, že v rozhodnom čase došlo ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, ktorý prerástol až do konfliktu fyzického a obaja účastníci tohto konfliktu utrpeli zranenia.

Právnym problémom nie je to, že by v rozhodnom čase nebolo došlo k skutku - konflikt medzi obžalovaným a poškodeným - ktorý je predmetom obžaloby, ale relevantným problémom je to, či priebeh tohto skutku bol taký, ako tvrdí obžaloba.

Keby mala byť uznaná vina obžalovaného W.. C. V. v zmysle obžaloby, musel by byť okresný súd presvedčený mimo rozumných pochybností, že sa tak skutočne stalo. Pokiaľ však k takémuto záveru prvostupňový súd nedospeje, musí obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Okresný súd vykonal všetky relevantné dôkazy a v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol dostatočné množstvo pochybností, ktoré mu bránia, aby mohol vinu obžalovaného uznať v zmysle obžaloby. V týchto súvislostiach postačuje odkázať na podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Z vykonaných dôkazov však podľa názoru krajského súdu vyplýva, že nie je vylúčená alternatíva obžalovaného, že v konflikte on nebol útočníkom, ale brániacim sa a pokiaľ spôsobil poškodenému zranenia, vykonal ich v tejto pozícii.

Pri takomto právnom pohľade na vec vyvstáva otázka nutnej obrany v zmysle § 25 Tr. zák., ako okolnosti vylučujúcej trestnosť činu.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Keďže nie je vylúčená obhajoba obžalovaného, že v rozhodnom čase odvracal trvajúci útok na jeho telesnú integritu (záujem chránený Trestným zákonom), pričom jeho obrana nebola celkom zjavne neprimeraná útoku poškodeného, dochádza tak k naplneniu znakov nutnej obrany ako okolnosti vylučujúcej trestnosť, žalovaný skutok (ktorého priebeh nebol preukázaný tak, ako tvrdí obžaloba) nie je trestným činom a preto obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť v zmysle § 285 písm. b) Tr. por.

Z uvedených dôvodov bol preto po zrušení napadnutého rozsudku obžalovaný W.. C. V. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby a následne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli všetky poškodené strany odkázané s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.